

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/82/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010228
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margaréta Jurková Žoldáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:7619010228.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a sudcov Ing. JUDr. Milana Husťáka a JUDr. Dominiky Volkaiovej, LL.M., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. januára 2026, v trestnej veci odsúdeného A. B., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 01.08.2025 sp. zn. 3T/43/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietla sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp. zn. 3T/43/2019 zo dňa 01. augusta 2025 podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/43/2019 zo dňa 22.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/2/2021 zo dňa 09.09.2021 neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Tr. zákona, § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B., ktorú prostredníctvom svojej obhajkyne aj písomne odôvodnil nasledovne:

Má za to, že skúšobnej dobe viedol riadny život, nespáchal žiaden úmyselný trestný čin, pokiaľ ide o odvolávanie sa na spáchanie priestupku a trestného činu zanedbania povinnej výživy, išlo len o jednorazové vybočenie, ktoré nie je závažné a nie je dôvodom na rozhodnutie o neosvedčení sa a nariadeniu výkonu trestu odňatia slobody. Podmienené odsúdenie u neho splnilo svoj účel a zaradil sa do spoločnosti, viedlo k jeho náprave a malo na vedenie jeho života priaznivé účinky.

Zdôrazňuje, že nie je možné paušálne a automaticky každé vybočenie, ktorého sa dopustí podmienene odsúdená osoba automaticky vyhodnotiť ako to, že nejde o vedenie riadneho života a nariadiť mu výkon trestu odňatia slobody, ktorý bude mať závažný dopad na život samotného odsúdeného, jeho rodinných príslušníkov, ale aj spoločnosť.

Pokiaľ ide o odsúdenie za trestný čin zanedbania povinnej výživy (trestný rozkaz zo dňa 09.04.2025, sp. zn. 1T/38/2025) poukazuje na to, že ide o prečin spáchaný z nedbanlivosti.

Pochádza z ťažkých sociálnych pomerov, napriek uvedenému sa v rámci svojich finančných možností snaží. Uvedené potvrdzujú aj jeho pozitívne charakteristiky z mesta, či z obvodného oddelenia Policajného zboru a negatívne lustrácie, či odpis registra trestov a výpis z evidencie priestupkov.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby nadriadený orgán sťažnosťou napadnuté uznesenie zrušil, sám vo veci rozhodol a vyslovil, že sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia osvedčil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I.ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právne závery okresného súdu.

K sťažnostným námietkam odsúdeného krajský súd uvádza nasledujúce.

Pokiaľ obhajkyňa odsúdeného v sťažnosti poukazuje na to, že priestupok zo strany odsúdeného počas plynutia skúšobnej doby je ojedinelým excesom a odsúdenie za prečin zanedbania povinnej výživy nie je závažnej povahy, s týmto názorom sa krajský súd nestotožňuje.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/43/2019 zo dňa 22.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/2/2021 zo dňa 09.09.2021, bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a z prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Z dokazovania vykonaného na verejnom zasadnutí pred súdom prvého stupňa vyplynulo, že odsúdený sa v priebehu plynutia skúšobnej doby dopustil dňa 3.12.2022 priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, keď pod vplyvom alkoholu fyzicky napadol dve osoby. Z charakteru tohto priestupku je zrejmé, že odsúdený pokračoval v páchaní protiprávneho konania násilného charakteru aj v čase, keď mal súdom zvýraznenú povinnosť viesť riadny život. Z konania odsúdeného je tak zrejmé, že náprava podmieneným odkladom výkonu trestu nebola dosiahnutá a je namieste na odsúdeného pôsobiť penitenciárne.

O skutočnosti, že v prípade odsúdeného sa nejedná o výnimočný exces z inak riadne vedeného života, svedčia aj predchádzajúce odsúdenia, medzi inými aj trestná vec vedená na Okresnom súde Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/58/2020, v ktorej bol rozsudkom zo dňa 12.10.2021 odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b), d) Tr. zákona pre skutok z októbra 2019 a bolo mu upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/43/2019 zo dňa 22.07.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/2/2021 zo dňa 09.09.2021.

Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i voči spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Opakovaná trestnoprávne relevantná recidíva sťažovateľa za prihladenia na skutočnosť, že samotné podmienené odsúdenie sťažovateľa sa týkalo nerešpektovania práv iných osôb na osobnú slobodu, bezpečnosť a zdravie, ilustruje ľahostajný prístup sťažovateľa k rešpektovaniu zákonných noriem.

Sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že konanie odsúdeného v skúšobnej dobe nemožno považovať za súladné s vedením riadneho života v zmysle ustanovenia § 50 ods. 4 Trestného zákona a podľa konštantnej judikatúry je daný dôvod na neosvedčenie odsúdeného a nariadenie výkonu trestu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.